

De Stillen in het Land
Gerhard Tersteegen

Brieven aan volgelingen

Gozalov Books
Den Haag

ISBN: 9789079889761; 978-90-79889-76-1

Redacteur: Marijcke Tooneman

Vertalers: Marijcke Tooneman en Guram Kochi

Design: Marijcke Tooneman

Kaftafbeelding: Tatiana Spasolomskaya, spas1725@mail.ru

Citaten: Nieuwe vertaling, Nederlandsch Bijbelgenootschap,
Amsterdam, 1959

Voetnoten: Hegoumen Peter (Mescherinov),
igpetr@yandex.ru

© Gozalov Books, Den Haag, 2023

Tel.: 00 31 (0) 70 352 15 65

E-mail: gozalovbooks@planet.nl

Website: www.hetsmallepad.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

Introductie8

I. OVERZICHT VAN HET INNERLIJKE CHRISTELIJKE LEVEN.. 13

Brief 1. De drievoudige geboorte van een Christen 14

Brief 2. Samenvatting van het Ware Christendom volgens de vier spreuken uit het evangelie: wie Mij wil volgen 1) verloochen jezelf, 2) neem het kruis op en volg Mij, 4) steeds bid-dend 17

Brief 3. Een kort overzicht van wat innerlijk Christendom is 23

Brief 4. Essentiële waarheden over hoe iemand gered en door genade geheiligd wordt 30

II. HET ONTVANKELIJK AANVAARDEN VAN DE GENADE GODS..... 35

Brief 21. Over het verschil van de staten van zijn onder de wet en onder de genade, en over het verschil tussen actief en ontvankelijk zijn 36

Brief 22. Het zaad van de goddelijke vrede, dat de Heer in onze harten heeft gestrooid, moet door eigen kracht opko-men. Het is onze taak om dit niet te onderdrukken, maar het voor onkruid en bederf te behoeden..... 44

Brief 23. Geheel aan God toebehoren wordt niet door eigen inspanning gerealiseerd, maar door het leven van Christus in ons. Over ons werk voor het verkrijgen van dat leven 47

Brief 24. Werkzaamheid en ontvankelijkheid.
Over gebed 49

Brief 26. De vaderlijke vriendelijkheid van God voor de ziel, die naar niets anders streeft dan Hem te behagen. Wat gebeurt er wanneer de ziel op ontvankelijke wijze tevreden is met Hem en met alles wat Hij doet 52

III. HET GEBED EN HET INNERLIJK WERK..... 55

Brief 29. Innerlijk gebed, wat het is en hoe het te doen 56

Brief 31. Wat is het innerlijk gebed, en wat is het verschil tussen de ware zielsvrede en rust, en de onware..... 63

Brief 32. Vermaning betreffende de ware stilte van de geest, of diep gebed 69

Brief 33. De regels van eenzaamheid en gebed..... 72

Brief 34. Over de behoefte aan eenzaamheid t.b.v. gebed en meditatie over God 74

Brief 35. De eenvoudige en gemakkelijke kunst van het ware gebed 76

Brief 36. Aan dezelfde persoon. Ware liefde voor God wordt niet geschaad door verandering. Het is noodzakelijk om God aan te zien en voor Zijn ogen te verschijnen 78

Brief 39. De noodzaak van geduld bij het gebed en in het zich innerlijk concentreren, speciaal bij momenten van innerlijke dorheid, verwoesting en duisternis 80

IV. GODS VREDE 86

Brief 40. Het kenmerk van overgave aan God is geestelijke vrede en kalmte 87

Brief 41. Wat getuigt van de vrede van God en hoe het te behouden 90

V. KINDERLIJKHEID IN CHRISTUS..... 94

Brief 47. De kinderlijkheid in Christus. De daden en voornemens van een Christen 95

Brief 48. Lijden verdragen en zich innerlijk tot God wenden leiden tot de staat van kinderlijkheid in Christus 98

Brief 52. Wat omwille van de Heer gedaan wordt is nooit te vergeefs, ongeacht hoe weinig het is.

De beste manier om God op een kinderlijke manier te dienen is door wat ons op het moment gegeven wordt en alles te doen omwille van Hem..... 100

**VI. DE STRIJD TEGEN DE ZONDE.
GEESTELIJKE OORLOGVOERING..... 102**

Brief 53. Hoe kijk je naar je zonden en wat doe je als je in verleiding komt 103

Brief 54. Gericht aan dezelfde persoon, over dezelfde onderwerpen 109

Brief 55. Over de aanwezigheid van God. Het in zichzelf bewust zijn van de zonde en het ego 113

VII. HET KRUIS EN HET LIJDEN 115

Brief 74. Een aansporing om niet van het kruis af te dalen. In de smeltkroes van het lijden leren wij te lijden en de Wachtoren (Jer. 6.27) is onze Vriend. Hoe gedragen wij ons als we door een naaste in verleiding gebracht worden..... 116

Brief 93. Aan een zekere koopman (Waarschijnlijk aan Adriaan Pauw. Vertalers). Over het niet opgeven van je handelskantoor. Een aanmaning tot het volgen van de innerlijke roep van God. Praktische adviezen. Wat Jezus ons zegt 121

VIII. GODS LEVEN IN ONS 125

Brief 96. Hoe belangrijk het is dat Jezus in ons woont. Hoe weerzinwekkend is het leven van ons gevallen Zelf 126

Brief 98. Het verschil tussen ware en onware innerlijke stilte, en inactiviteit 128

Brief 99. Over goddelijke stilte en onbezorgdheid, en hoe zij verschillen van onware vrijheid en zorgeloosheid 132

Brief 103. Moge Gods werk in ons hart niet verduisterd worden door het verstand. Eigenschappen van Gods genadevolle aantrekkingskracht 135

Brief 106. De reis en de ziekte van de auteur. De werking van Gods liefde. Innerlijke zwakheid en zelfverzaking 137

Brief 107. Over Gods speciale zegen. Wanneer hij ons laat zien wie we werkelijk zijn. Hoe moeten we dit zien 140

Brief 109. De zoetste nederigheid en de ware tevredenheid die daaruit voortvloeit..... 143

IX. OVER DE KERK EN HET KERK LEVEN 145

Brief 110. Een onpartijdige houding bij alle kerkgemeenschappen 146

Brief 111. De kerkdienst 153

INTRODUCTIE

Dit boek bevat een kleine selectie van de brieven van de Duits-Protestante mysticus en dichter Gerhard Tersteegen aan zijn volgelingen. Tersteegen was een vertegenwoordiger van de piëtistische beweging, oftewel een van hun richtingen t.w. de zogenaamde “stillen in den lande”, volgens de psalmist: “Waarlijk, van vrede spreken zij niet, en tegen de stillen in den lande beramen zij bedrieglijke dingen.” (Ps.35:20)

In het boek “Grote Heiligen” door Walter Nigg, de Zwitserse predikant en kerkhistoricus (Plugsma Publishers, Amsterdam, 1958), wordt Tersteegen “een heilige van het Protestantisme” genoemd en behoort hij tot de grote heiligen zoals Franciscus van Assisi, Jeanne d’Arc, Teresa van Avila en Johannes van het Kruis.

De brieven werden geselecteerd op basis van de volgende onderwerpen, die van wezenlijk belang zijn voor iedere Christen:

- I. Overzicht van het innerlijke Christelijke leven
- II. Het ontvankelijk aanvaarden van de genade Gods
- III. Gebed en innerlijk werk
- IV. Gods vrede
- V. Kinderlijkheid in Christus
- VI. De strijd tegen de zonde. Geestelijke oorlogvoering
- VII. Het Kruis en het lijden
- VIII. Gods leven in ons
- IX. De kerk en het kerkleven

Tersteegen biedt de weg van een rechtstreeks beroep op God door de Heer Jezus Christus. Hij legt uit wat de regels en stadia zijn van deze weg en hoe een Christen die kan volgen in zijn dagelijks leven, zelfs zonder iets in het uiterlijk leven te

veranderen. Het belangrijkste op deze weg is een passieve, “aanvaardende” houding ten aanzien van de redding van de ziel: namelijk, de verlossing komt alleen van God, en niet van de persoon zelf, en men dient te leren om Gods werk van verlossing in zichzelf niet te hinderen. Deze wenken zijn vooral behulpzaam voor degenen die al geestelijke inzichten hebben ervaren en God bidden om die dagelijks te geven: “Geef ons heden ons dagelijks brood” (Matt. 6:11).

Deze Nederlandse vertaling is gemaakt uit de Russische vertaling van de geselecteerde brieven van Tersteegen, die hegoemen Peter (Meshcherinov), hoofd van de boerderij van het Danilovsky klooster in Domodedovo, uit het Duitse origineel maakte.

Hegoemen Peter vertaalde, vanuit de Duitse in de Russische taal, de geschriften van verscheidene Duits-Protestante mystici en gaf ze uit, nadat hij had ontdekt dat de ervaringen en leringen van deze mystici een uitweg kunnen bieden aan de innerlijke impasse waarin vele Orthodoxe en Katholieke Christenen verkeren.

Na vele jaren van reguliere gebeden, biechten, communie, en ascetische oefeningen, zijn zij nog niet in staat om een levende communicatie met God te ervaren, verlaten teleurgesteld de kerk en verliezen vaak hun geloof in God.

Hegoemen Peter schrijft het volgende over dit verschijnsel: “Dit is allemaal een soort “ascetisme van zelfwerking”, de persoon handelt vanuit zichzelf, in zijn eentje; God is, als het ware, “buitengesloten” en het leven van de Christen verandert in het observeren van zijn zonden, angst voor zonden, enz. Een dergelijke “vicieuze cirkel” van de huidige Orthodox-ascetische pedagogie is een belangrijke reden waarom iemand, hoewel hij/zij alle voorschriften van de Kerkelijke traditie naleeft, God niet vindt en de kerk verlaat.”

Tersteegens rechtstreekse weg, die heel eenvoudig lijkt, heeft echter zijn eigen "grensvoorwaarden".

Hegoemen Peter zegt hierover: "Tersteegen heeft het over een levende communicatie met God, hoe de goedheid van God (Ps. 34:9) te kunnen "smaken en zien". Sommige toehoorders krijgen de indruk dat ik, sprekend over Tersteegens leringen, de "Orthodoxie bekritiseer". Maar dat is zeker niet het geval. Mijn aandacht is uitsluitend gericht op de heersende "werkvloerse" pastoraal-kerkelijke pedagogie. Ik bekritiseer in geen geval de dogmatische en morele lering van de Kerk, maar wel het falen van de hiervoor genoemde pastoraal-kerkelijke pedagogie; Christenen "zitten vast" aan de beginfase van de Christelijke weg, want de kennis van verdere stadia en methoden van hun bevindingen worden niet bekend gemaakt vanwege de afwezigheid van dergelijke kennis onder de priesters zelf.

Aan de andere kant, en dit werd mij duidelijk door ervaring, heeft een groot aantal van mijn gesprekspartners zelfs nog niet het eerste stadium van de Christelijk weg bereikt, terwijl hun eisen en aanspraken aanzienlijk zijn. Vaak worden mensen betrokken bij discussies over verheven onderwerpen, over de Christelijke gemeenschap met God, over de mogelijkheid of onmogelijkheid hiervan, en beklagen zich dat "het hun niet lukt", dat "God ons niet heeft voorbeschikt"; zij leveren kritiek op de onderwerpen die we aanroeren, enzovoort, maar graaf een beetje dieper, en dan blijkt dat zij zelfs de elementaire regels van het geestelijke pad niet begrijpen en niet navolgen. Hun ethiek is totaal verwrongen. Zij zijn vol ernstige verslavingen. Hun sociale leven is verstoord. De geestelijke gezondheid van enkelen moet behandeld worden ... Ze zijn zich totaal niet bewust van dit alles, maar willen nog steeds de gemeenschap met God.

Maar alles moet op de juiste manier gebeuren: ten eerste dient de persoon orde te scheppen in zijn innerlijke en uiterlijke omstandigheden, en de fundamentele Christelijke moraal en geestelijke leringen te beoefenen, inclusief berouw, biecht, zijn/haar leven verbeteren, het vermogen om zichzelf ascetisch te observeren, het vermogen om hulp te krijgen via de Sacramenten en andere kerkactiviteiten, enz. Dan zal het in ieder specifiek geval duidelijk worden wat de gemeenschap met God verhindert, en dan zal, om het eenvoudig te zeggen, de persoon in kwestie bij zinnen komen.

Vandaar zijn Tersteegens instructies gericht tot Christenen, die ware Christenen willen zijn en alles willen doen om dit te bereiken. Men denkt vaak dat er helemaal niets gedaan hoeft te worden, en dat iedereen met gemak kan “smaken en zien” (Ps. 35:9). Nee, het werk moet gedaan worden, want het Koninkrijk der Hemelen breekt zich baan met geweld (Mt. 11:12), en niet iedereen, maar alleen de reinen van hart zullen God zien (Mt. 5:8). (“Reinen van hart” in een werkelijk levensproces, niet in abstracties en niet in de eigen verbeelding natuurlijk).

De randvoorwaarden zijn dus:

- het traditionele kerkse geloof;
- het regelmatig lezen in en mediteren over de Heilige Schrift;
- in de kerk geworteld zijn (in de “goede” zin van het woord);
- v.w.b. botsen tegen de beperkingen van de kerksfeer, die een Christen dwingen om te zoeken naar middelen om verder te gaan langs de Christelijke weg: deze botsingen zullen vanzelf komen;
- het belangrijkste: beoefenen van de evangelische ethiek in het dagelijks leven en een ingetogen en nederige kijk op zichzelf.

Dit moet een Christen “doen” en al zijn pogingen hierop richten.”

Hegoemen Peter is een van de ondertekenaars van de oproep door een kleine groep geestelijken in de Russisch-Orthodoxe Kerk in maart 2022 om de oorlog in Oekraïne te beëindigen.

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSca_U5DOLd-Kykv5VZFujkyMf04gAArOEhYDRDXNHVso1YGrmQ/view-form

Marijcke Tooneman en Guram Kochi, vertalers
Den Haag, juni 2023

I. OVERZICHT VAN HET INNERLIJKE
CHRISTELIJKE LEVEN

BRIEF 1. DE DRIEVOUDIGE GEBORTE VAN EEN CHRISTEN

Geliefde broeder in de Heer Jezus!

Het feit dat veel broeders en zusters zo bezorgd zijn over mijn leven in het lijdende vlees en de verlenging ervan, maakt me heel nederig. Hun oprechte reactie troost me en geeft me moed. Moge de goddelijke liefde hen hiervoor honderdmaal belonen!

Als ik naar de kalender van mijn leven kijk, zie ik een heleboel rood gemarkeerde en zwart gemarkeerde dagen. Met de zwarte markering benoem ik mijn vele zonden, gebreken en dwaasheden, en dat is veel meer dan zij die van mij houden zich kunnen voorstellen. Zelfs tot op de dag van vandaag word ik verdrietig van deze opsomming. Maar het maakt me nog niet depressief en wanhopig. De rood gemarkeerde dagen vind ik interessanter. In die tijd voelde ik de overvloedige genade en kracht van het scharlakenrode bloed van mijn Heer Jezus Christus. Moge Hij de kostbare werking van Zijn genade in mij en in alle harten, die door Zijn goedheid in liefde met mijn hart verbonden zijn, bewaren en vermeerderen. Zodat wij waardig mogen leven (Phil. 1:27) niet alleen voor God, Die ons verlost en roept (1 Thes. 2:12), maar ook voor elkaar, Zijn kinderen door Zijn genade (Eph. 4:1), en dat wij geen van allen te laat zullen zijn (Heb. 4:1), maar dat wij allemaal, met blijdschap en juichend, samen met de engelen en heiligen onze laatste geboortedag kunnen vieren!

Want Gods kinderen hebben drie verjaardagen. Bij de eerste geboorte gaan zij over van de krappe kerker van de baarmoeder naar het licht van deze aardse wereld. Dan schreeuwt het kind het uit (niet tevergeefs!) en de familie is blij.

Bij hun tweede gezegende geboorte, worden de nogmaals geboren (Joh.3:3) Christenen stap voor stap uit de benauwde en duistere toestand van de gevallen natuur naar het licht van de genade geleid. Dan huilt en treurt het net geboren kind van God; maar de engelen in de hemel verblijden zich over hem, want zij verheugen zich omdat zij tenminste een zondaar zien die berouw (Luc.15:10) heeft.

Wat wij de dood noemen, noemden en vierden de eerste Christenen als de geboortedag van martelaren en heiligen.

De derde geboorte, de fysieke dood, bevrijdt Gods kinderen uit de banden van deze wereld en bevrijdt hen uit de benauwde gevangenschap van het lichaam van de dood (Rom.7:24) en uit alle lasten en angsten, want de ziel wordt geboren in de ware vreugde en gaat over in de uitgestrektheid van de zoete eeuwigheid waar geen verdriet is. Deze laatste geboorte is vaak pijnlijk en afstotend, zodat het kind van de genade daardoor erg lijdt, kreunt en huilt, maar het is allemaal voor zijn welzijn.

Want vroeger of later komt aan alles een eind, en dan, samen met Jezus, schreeuwt de ziel het uit: "Het is volbracht" (Joh.19:30). Engelen, als Gods kampementen (Gen.32:2), zijn gereed om een kind dat geboren wordt in de hemelse eeuwigheid, in de armen te nemen en hem, als Lazarus, naar de boezem van Abraham te brengen, dat betekent naar Gods boezem (Luc.16:22) te dragen. Dan zijn zij verheugd dat in de wereld van licht, liefde en blijdschap een Christen is geboren. Zijn echte geboortedag wordt nu gevierd: dan zingt de hemel een hymne tot de God van liefde, en de engelen voegen bij iedere versregel: "Amen! Ere zij God in den hoge".

Halleluja! Nu we dit weten, is het goed dat wij dapper doorgaan in de Heer en vertrouwend op Hem, niet bang zijn voor de korte geboorteweëën (de ontelbare ontberingen van onze

kortstondige aardse zwerftochten), maar ons helemaal aan God toevertrouwen en ons aan Hem overgeven. We weten dat ons werk “in de Heer niet nutteloos is” (1 Cor.15:58). Amen! Here Jezus, “blijf bij ons, want het loopt tegen de avond en het daglicht neemt af” (Luc.24:29).

Mijn hart zegent jullie allemaal en ieder van jullie.
Moge de Heer Jezus dit bezegelen met Zijn zegen!
Amen.

BRIEF 2. SAMENVATTING VAN HET WARE CHRISTENDOM VOLGENS DE VIER SPREUKEN UIT HET EVANGELIE: WIE MIJ WIL VOLGEN 1) VERLOOCHEN JEZELF, 2) NEEM HET KRUIS OP EN VOLG MIJ, 4) STEEDS BIDDEND

In Jezus Christus, onze gezegende Redder, waarde zuster!

Ik heb je meer dan eens een paar regels willen schrijven; maar omdat ik je niet persoonlijk en de staat van je ziel niet ken, heb ik dit steeds uitgesteld. Maar zo nu en dan heb ik in mijn zwakke gebeden aan je gedacht. Allereerst dankte ik God en zal dit steeds blijven doen, omdat Hij, in Zijn grote genade, je ogen begon te verlichten, zodat je de zondige gebreken van de mens, de onbeduidendheid van deze wereld en het belang van eeuwige zaken leert begrijpen. Ik dankte Hem ook omdat Hij je verlangen en ambitie heeft gegeven, die je, naar ik hoop, oprecht zult koesteren, om van je zonden te genezen, af te zien van ijdelheid, en te leven zoals het de Heer behaagt. Als jij, lieve zuster, in jezelf zo'n neiging in je hart vindt, dank God dan hiervoor, samen met mij. Want de minste daad van Gods genade is onvergelijkkelijk kostbaarder dan wat deze wereld ons kan bieden.

De eerste stap op het pad van vroomheid is de verandering in ons leven van verdoemenis naar eeuwige verlossing. Ik vraag je, om in het bijzijn van God, hier vaker over te na te denken. Wat je niet in gedachten houdt raak je gemakkelijk kwijt. Satan en de gevallen wereld zouden er heel wat voor over hebben om ons denken om te keren! Moge de Heer dit van jou, mij en al Zijn kinderen weghouden. Als ik Hem voor jou dankzeg, bid ik ook tot Hem dat Hij de vijand niet zal toestaan je in verwarring te brengen en je van God te doen afkeren of in geestelijke slaap en achteloosheid te verzingen.

Oh, ik ken velen die goed zijn begonnen, maar na een tijdje hun oren weer naar deze wereld lieten hangen en teruggingen naar het gevallen denken, ze gaven het op en lieten de moed zakken. Anderen, die niet helemaal achterom keken (Luc.9:62), stopten bij de eerste heilzame handelingen en veranderingen en gingen niet verder dan de nieuwe geboorte (Joh.3:3) en de innerlijke vereniging met God. Voor een derde groep, die met het geestelijke leven wilde doorgaan, was een bijzondere genade Gods nodig om hen de juiste weg te tonen. Want zij verdwaalden altijd en kwamen terecht op het pad van struikelen, fouten en misleiding ... Ik zeg dit niet om je moedeloos te maken, maar om je aan te moedigen om door te gaan met het onophoudelijk gebed (1 Thess.5:17), uiterste voorzichtigheid (Eph. 5:15) en vastbeslotenheid (Phil.2:12).

Lieve zuster, als je me zou vragen wat voor mij het ware geestelijke pad is, zeg ik in het algemeen: dat is het pad dat de Here Jezus in het Evangelie verkondigt als Hij zegt: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Matt.16:24). We zien hier drie geboden, als we aan elk een onophoudelijk gebed (Luc.18:1) toevoegen, bevatten deze vier geboden het ware Christendom: de gevallen rede noch deze wereld kunnen ze tegenspreken. Moge de Heer Jezus, die ze sprak, jou geven dat je alles begrijpt en uitvoert overeenkomstig je toestand en je gesteldheid!

Om dit beter te kunnen begrijpen, geef ik je een eenvoudig advies. Stel dat onze geliefde Redder nu en iedere dag tegen je zegt: verloochen wat je in jezelf vindt. Bijvoorbeeld: je hebt in jezelf liefde, blijdschap en hoop gevonden voor iets dat buiten God geschapen is, je hebt gemerkt hoe je ego en zelfbehagen zich uitdrukken, zelfs in geestelijke zaken: nu dan, verloochen jezelf. Volg niet de aantrekkingskracht van je

eigen gedachten, gevoelens en wensen, afkomstig van je gevallen natuur, maar handel geheiligd in woord en daad, in je bezigheden en wanneer je rust, eet en drinkt, enz., en plaats jezelf tegenover je goddeloze ego (natuurlijk onder vermindering van extremen en schade aan je gezondheid).

Bid onophoudelijk om zegen, wijsheid, dapperheid, geduld en kracht en neem je kruis op. Je hoeft je eigen kruis niet te bedenken, maar accepteer wat je aangeboden wordt. Het kruis van deze wereld is: wanneer het je veracht, kwelt, haat, martelt en vervolgt. Het kruis van Satan pijnigt je met verleidingen, boze gedachten en hypnotische waanideeën. Het kruis van God en Zijn Voorzienigheid doen je verdriet, ziekten, ontelbare tegenslagen en geestelijke beproevingen ondergaan, in de zin van dat Hij zich zou verbergen en Zijn kracht en genade uit je bewustzijn terugtrekken, en dergelijke. Het kruis van jezelf: de zwakte van je lichamelijke samenstelling, ziekten, een gevoel van geestelijke zwakte, wisselvalligheid en veranderlijkheid, en zelfs de zonden die je tegen je wil of door roekeloosheid pleegt, dat is allemaal jouw kruis; neem het op. Het opnemen betekent dat je in je denken het besef prent dat je nog erg weinig zorgeloze dagen op deze aarde zult hebben.

Wees sterk en geduldig; bid altijd om moed, geduld en kracht, en volg Mij.

Vertrouw je vol hoop aan Mij toe. Geef je wil geheel over in Mijn handen. Word als een kind dat niet kan lopen en niet weet waar het heen moet. Sluit de ogen van het gevallen denken en houd je vol geloof aan Mij vast. Let op wat mijn Geest in jou doet, en net zoals Ik jou overtuig, vermaan en trek, zo volg jij Mij in alle eenvoud, zonder ergens zorgen over te hebben (Phil.4:6). Ik ben Zelf deze weg van zelfverloochening en het kruis gegaan, en Ik zal je feilloos leiden op deze weg. Ik weet het beste wat nuttig voor je is, houd je maar aan Mij

vast, keer je ogen niet van Mij af. En net zoals Ik je innerlijk en uiterlijk ben voorgegaan en dit blijf doen, volg jij Mij, terwijl je onophoudelijk bidt om geloof, eenvoud en trouw.

Ik benadruk nog eens, lieve zuster, dat het gebed noodzakelijk is voor al ons geestelijk werk. Aan de ene kant omdat wij zelf arm en zwak zijn, want we hebben niets en kunnen niets anders dan onafgebroken om een aalmoes bidden aan de poorten van de genade van de Heer (Prov. 8:34). Aan de andere kant omdat we teveel vast voedsel niet kunnen verteren, en er een afkeer van hebben als we er geen melk bij krijgen (1 Cor. 3:2). De leer van de Heer Jezus over het kruis en over zelfverloochening is als zulk vast voedsel voor onze gevallen natuur.

Daarom is het, ongeacht hoe oprecht we er in het begin ook naar streefden, op den duur onverteerbaar en te bitter voor ons tenzij het verzacht en zoet wordt door ons onophoudelijk gebed. Met gebed bedoel ik niet zozeer de vragen, wensen en verlangens van de ziel om een gift van God te krijgen, maar alles waar de Geest en ons geloof mee bezig zijn met betrekking tot God en Goddelijke zaken. In de Bijbel wordt dit “wandelen in Gods aangezicht” en “Zijn aanwezigheid aan iemands rechterhand” (Gen. 17:1; Ps. 15:8) genoemd. Op deze hoeksteen en verheven schat van het ware Christendom wil ik graag jouw speciale en diepe aandacht vestigen, lieve zuster, want een juist begrip en een juiste uitvoering ervan omvat het gehele geestelijke leven en de geboden van Christus waarover we spreken. En daar ik wandelen in Gods aangezicht en in Zijn aanwezigheid zelf zeer belangrijk en noodzakelijk vind, wens ik met heel mijn hart dat het ook jouw enige, onophoudelijke werk wordt.

Ik zal nog een paar woorden zeggen, zodat je beter begrijpt welk gebed de Here Jezus, ons Voorbeeld, en Zijn discipelen